

Byla C-425/22

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą

Gavimo data:

2022 m. birželio 28 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Kúria (Aukščiausiasis Teismas, Vengrija)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2022 m. birželio 7 d.

Ieškovė:

MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt.

Atsakovė:

Mercedes-Benz Group AG

<...>

***Kúria* (Aukščiausiasis Teismas, Vengrija) nutartis, priimta nagrinėjant kasacinį skundą**

<...>

Ieškovė: *MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt.* (<...> Budapeštas <...>)

Atsakovė: *Mercedes-Benz Group AG* (<...> Štutgartas, Vokietija)

<...>

Bylos dalykas: ieškinys dėl žalos atlyginimo

Kasatorė: ieškovė

Antrosios instancijos teismo pavadinimas <...>:

Fővárosi Ítéltábla [Sostinės Budapešto regiono apeliacinis teismas, Vengrija] <...>

Pirmosios instancijos teismo pavadinimas <...>:

Fővárosi Törvényszék (Sostinės Budapešto apygardos teismas, Vengrija) <...>

Rezoliucinė dalis

Kúria teikia Europos Sąjungos Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

1. Ar tais atvejais, kai patronuojančioji bendrovė pareiškia ieškinį dėl žalos atlyginimo dėl konkurenciją pažeidžiančių kitos bendrovės veiksmų, siekdama gauti kompensaciją už šiais veiksmais tik jos patronuojamosioms bendrovėms padarytą žalą, kompetentingas teismas nustatomas pagal patronuojančiosios bendrovės buveinę kaip vietą, kurioje įvyko žalą sukėlusį įvykis, kaip tai suprantama pagal 2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 1215/2012 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (toliau – Reglamentas „Briuselis Ia“) 7 straipsnio 2 punktą?

2. Ar taikant Reglamento „Briuselis Ia“ 7 straipsnio 2 punktą svarbu tai, kad įvairių aptariamų įsigijimų metu patronuojančiosios bendrovės įmonių grupei priklausė ne visos patronuojamosios bendrovės?

<...>

Motyvai

Ginčo dalykas ir svarbios aplinkybės

- 1 2016 m. liepos 19 d. priimtame galutiniame sprendime konkurencijos byloje (AT.39824 – Sunkvežimiai) Europos Komisija nustatė, kad Vokietijoje įsikūrusi atsakovė kartu su kitomis bendrovėmis laikotarpiu nuo 1997 m. sausio 17 d. iki 2011 m. sausio 18 d. dalyvavo kartelyje, t. y. susitarė dėl vidutinių (nuo 6 iki 16 tonų) ir sunkiųjų (sunkesnių nei 16 tonų) sunkvežimių bruto kainų Europos ekonominėje erdvėje, o tai buvo tęstinis Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 101 straipsnyje ir Europos ekonominės erdvės susitarimo 53 straipsnyje nustatytų draudimų pažeidimas.
- 2 Ieškovei – Vengrijoje įsikūrusiai akcinei bendrovei, kurios akcijos įtrauktos į Budapešto vertybinių popierių biržos prekybos sąrašą – priklauso išimtinė MOL grupei priklausančių bendrovių kontrolė. Ieškovė yra kontrolinį akcijų paketą turinti akcininkė arba kitaip išimtinai kontroliuoja įvairias įmones, pavyzdžiui, MOLTRANS, kurios buveinė yra Vengrijoje; INA, kurios buveinė yra Kroatijoje;

Italijoje įsteigtas įmonės *Panta* ir *Nelsa*; ROTH, kurios buveinė yra Austrijoje; ir SLOVNAFT, kurios buveinė yra Slovakijoje. Ginčijamame Europos Komisijos sprendime nustatyta pažeidimo laikotarpiu šios ieškovės kontroliuojamos bendrovės netiesiogiai iš atsakovės nuosavybės teise arba pagal išperkamosios nuomos sutartis įvairiose valstybėse narėse įsigijo iš viso 71 sunkvežimį.

- 3 Ieškovė ieškinyje prašė priteisti iš atsakovės jos naudai 530 851 EUR, taip pat palūkanas ir bylinėjimosi išlaidas; ji tvirtino, kad tai yra suma, kurią jos patronuojamosios bendrovės permokėjo už atskirus sunkvežimius dėl Europos Komisijos paskelbto kainas nustatančio kartelio. Ieškovė, kaip įmonių grupę kontroliuojanti bendrovė, remdamasi ekonominio vieneto teorija, pati siekė įgyvendinti patronuojamųjų bendrovių reikalavimus dėl žalos atlyginimo atsakovės atžvilgiu. Remdamasi Reglamento „Briuselis Ia“ 7 straipsnio 2 punktu, ji manė, kad kompetentingas teismas yra jos buveinės vietos teismas, nes ten yra įmonių grupės ekonominių ir turtinių interesų centras, taigi ir vieta, kurioje galiausiai įvyko žalą sukėles įvykis. Atsižvelgiant į tai, kad ji yra įmonių grupę kontroliuojanti bendrovė, ji savo patronuojamųjų bendrovių patirtą žalą laikė savo pačios žala.
- 4 Nesutikdama, kad nurodyta nuostata galėtų pagrįsti teismo jurisdikciją, atsakovė pareiškė jurisdikcijos nebuvimu grindžiamą prieštaravimą.
- 5 Pirmosios instancijos teismas savo iniciatyva priėmė nutartį nutraukti bylą. Joje pažymėjo, kad pagal atitinkamą Europos Sąjungos Teisingumo Teismo (toliau – Teisingumo Teismas) jurisprudenciją Reglamento „Briuselis Ia“ 7 straipsnio 2 punkte įtvirtintas specialiosios jurisdikcijos kriterijus turi būti aiškinamas siaurai ir gali būti taikomas tik esant itin glaudžiam ryšiui. Jis nurodė, kad šio kartelio atveju vietos, kurioje įvyko žalą sukėles įvykis, negalima nustatyti, nes ši byla susijusi su keliomis sutartimis, sudarytomis per skirtingose valstybėse narėse įvykusius posėdžius ir pokalbius. Iš to padarė išvadą, kad reikėtų išnagrinėti, ar Vengriją galima laikyti vieta, kurioje įvyko žalą sukėles įvykis. Šiomis aplinkybėmis pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad ieškovės žalą iš tiesų sudaro vadinamoji grynoji ekonominė žala, ir, atsižvelgdamas į tai, rėmėsi 2004 m. birželio 10 d. Teisingumo Teismo sprendime *Kronhofer* (C-168/02, EU:C:2004:364) pateiktu išaiškinimu, pagal kurį vien tai, kad ieškovas patyrė žalą dėl dalies savo turto praradimo kitoje valstybėje narėje, neleidžia ieškovo nuolatinės gyvenamosios vietos (šiuo atveju – buveinės) laikyti žalos atsiradimo vieta. Jis taip pat pažymėjo, kad Teisingumo Teismo sprendimai, susiję su ieškiniais dėl žalos, patirtos dėl konkurencijos teisės pažeidimo, atlyginimo, netaikytini sprendžiant jurisdikcijos klausimus, nes nagrinėjamu atveju sunkvežimius įsigijo ne ieškovė, o kitose Europos Sąjungos valstybėse narėse įsikūrusios jos patronuojamosios bendrovės, kurios įsigijo sunkvežimius ir kurioms dėl manipuliavimo nustatant kainas buvo padaryta realios žalos. Taigi, nesant tinkamos sąsajos, ieškovės, turinčios įmonių grupės kontrolę, buveinė nesukuria pakankamai glaudaus ryšio tarp bylos dalyko ir Vengrijos teismų, todėl nepagrindžia jurisdikcijos pagal ieškovės buveinės vietą kriterijaus.

- 6 Ieškovės apeliacinį skundą nagrinėjęs antrosios instancijos teismas nutartimi paliko galioti pirmosios instancijos teismo sprendimą. Nagrinėdamas apeliacinio skundo motyvus, jis nurodė: sunkvežimius įsigijo ne ieškovė ir savo ieškinyje ji teigė tik tai, kad nustatant jurisdikciją lemiamas veiksnys yra jos interesų ir ekonominės veiklos centras, todėl, ieškovės nuomone, jos, kaip grupės patronuojančiosios bendrovės, buveinė yra vieta, kurioje įvyko žalą sukėles įvykis. Papildydamas pirmosios instancijos teismo motyvus, antrosios instancijos teismas nurodė, kad pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją ekonominio vieneto teorija taikytina tik nustatant atsakomybę už konkurencijos teisės pažeidimą ir negali būti aiškinama *a sensu contrario*, kiek tai susiję su nukentėjusiuoju. Anot antrosios instancijos teismo, ieškovės nurodyti teismų sprendimai taip pat nepagrindžia jos pozicijos. Jis pažymėjo, kad pagal Reglamento „Briuselis Ia“ 7 straipsnio 2 punktą svarbi yra vieta, kurioje įvyko žalą sukėles įvykis; ji turi būti nustatoma atsižvelgiant į žalą patyrusios bendrovės, o ne į ją kontroliuojančios bendrovės buveinę ar į jos sudaryto sandorio aplinkybes. Dėl šios priežasties tas teismas nemano, kad ieškovės nurodyta įmonės sąvoka ar ekonominio vieneto teorija yra svarbi nustatant jurisdikciją; teismo nuomone, sprendžiant jurisdikcijos klausimą nėra svarbu, kuris subjektas kontroliuoja nukentėjusįjį. Kaip ir pirmosios instancijos teismas, tas teismas pabrėžė, kad šioje byloje sunkvežimius, dėl kurių buvo sudarytas kartelis, įsigijo ir už juos sumokėjo ne ieškovė, o jos patronuojamosios bendrovės, todėl žala buvo padaryta ne ieškovei, o jos patronuojamosioms bendrovėms. Jis pridūrė, kad pagal Teisingumo Teismo išaiškinimą 2015 m. gegužės 21 d. Sprendime *CDC Hydrogen Peroxide* (C-352/13, EU:C:2015:335) byla nagrinėjančio teismo jurisdikcija apsiriboja įmonės, kurios buveinė yra jo veiklos teritorijoje, patirta žala, todėl sąsajos, kurią sudaro vieta, kurioje įvyko žalą sukėles įvykis, negalima pakeisti, visų pirma nukentėjusiajam taikant ekonominio vieneto teoriją, kuri pagal jurisdikcijos priskyrimo taisykles nepripažįstama.
- 7 Ieškovė dėl šios galutinės nutarties pareiškė kasacinį skundą, prašydama ją panaikinti ir įpareigoti teismus, kurie byla nagrinėjo prieš tai, tęsti procesą. Ji teigia, kad šie teismai klaidingai išaiškino Reglamento „Briuselis Ia“ 7 straipsnio 2 punktą ir neteisėtai nutraukė bylos nagrinėjimą. Ji mano, kad ekonominio vieneto teorija taip pat yra svarbi nustatant jurisdikciją, nes ieškovė, kaip įmonė, turinti išimtinę įmonių grupės kontrolę, nustato jai priklausančių įmonių ekonominę strategiją, per kurią šių įmonių pelninga ar nuostolinga veikla jai daro tiesioginę įtaką. Taigi įmonės sąvoką reikia aiškinti vienodai. Ieškovė išsamiai išdėsto Teisingumo Teismo jurisprudenciją dėl jurisdikcijos nagrinėjant ieškinius dėl žalos, patirtos dėl konkurencijos teisės pažeidimo, atlyginimo. Priduria, kad antrosios instancijos teismas neteisėtai išaiškino minėtą Sprendimą *CDC Hydrogen Peroxide*, nes, nors ginčo dalyku esančių kreditorinių reikalavimų įsigijimas, kaip Teisingumo Teismas nusprendė toje byloje, iš tikrųjų nėra pagrindas tame pačiame teisme pareikšti įvairius ieškinius, toks ryšys atsirado būtent dėl ekonominio vieneto sąvokos.
- 8 Atsakovė atsiliepime į kasacinį skundą prašo palikti galioti galutinę nutartį. Ji teigia, kad ieškovė neįsigijo nė vieno sunkvežimio, dėl kurio sudarytas kartelinis

susitarimas, todėl ji pati nepatyrė žalos. Ieškovės nurodyta ekonominio vieneto teorija negali būti aiškinama taip, kaip nurodo ieškovė, nes ji nėra pagrįsta nei teisės norma, nei Teisingumo Teismo jurisprudencija: šis teismas nė viename savo sprendime nenagrinėja tokios teorijos taikymo nukentėjusiajam galimybės, įskaitant, pavyzdžiui, 2021 m. spalio 6 d. Sprendimą *Sumal* (C-882/19, EU:C:2021:800), paskelbtą po galutinės nutarties priėmimo. Atsakovės teigimu, pastarasis teismo sprendimas niekaip nepagrindžia ekonominio vieneto teorijos taikymo ieškovei. Atsakovė pakartoja argumentus, kuriuos anksčiau pateikė dėl atitinkamų Teisingumo Teismo sprendimų ir kurie iš esmės atitinka žemesnės instancijos teismų išaiškinimus.

Nacionalinė ir Sąjungos teisė

- 9 Pagal SESV 101 straipsnio 1 dalį nesuderinami su vidaus rinka ir draudžiami visi įmonių susitarimai, įmonių asociacijų sprendimai ir suderinti veiksmai, kurie gali paveikti valstybių narių tarpusavio prekybą ir kurių tikslas ar poveikis yra konkurencijos trukdymas, ribojimas arba iškreipimas vidaus rinkoje.
- 10 Reglamento „Briuselis Ia“ 7 straipsnio 2 punkte nustatyta, kad asmeniui, kurio nuolatinė gyvenamoji (buveinės) vieta yra valstybėje narėje, ieškinys kitoje valstybėje narėje gali būti pareikštas vietos, kurioje įvyko ar gali įvykti žalą sukėlęs įvykis, teismuose.
- 11 Pagal *a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény* (2016 m. Įstatymas CXXX dėl civilinio proceso kodekso) 240 straipsnio 1 dalį teismas savo iniciatyva nutraukia bylą bet kurioje proceso stadijoje, jeigu:
 - b) nesant jokio jurisdikcijos Vengrijos teismams priskyrimo kriterijaus, jurisdikcija gali būti grindžiama pagal atsakovo dalyvavimo teismo procese vietą, nebent:
 - ba) atsakovas nepateikė atsiliepinimo į ieškinį, arba
 - bb) atsakovas pateikė jurisdikcijos nebuvimu grindžiamą prieštaravimą.

Teisingumo Teismo jurisprudencija

- 12 Nagrinėdamas ieškinius dėl karteliais padarytos žalos atlyginimo, Teisingumo Teismas iki šiol savo jurisprudencijoje keletą kartų nagrinėjo klausimus, susijusius su jurisdikcija.
- 13 Byloje *CDC Hydrogen Peroxide* (C- 352/13, EU:C:2015:335) Teisingumo Teismas dėl vietos, kurioje įvyko žalą sukėlęs įvykis, nustatymo pažymėjo, kad jurisdikcijos priskyrimas remiantis šiuo kriterijumi priklauso nuo to, ar teismo, į kurį kreiptasi, teritorijoje nustatytas konkretus įvykis, kurio metu buvo galutinai sudarytas kartelis arba susitarimas, kuris pats yra pirkėjo tariamai patirtą žalą sukėlęs įvykis (2015 m. gegužės 21 d. Sprendimo *CDC Hydrogen Peroxide*,

- C-352/13, EU:C:2015:335, 50 punktas). Vis dėlto kadangi – konkrečiai šioje byloje – kartelį sudarantys susitarimai buvo sudaryti paeiliui skirtingose vietose ir skirtingais būdais, nebuvo įmanoma nustatyti jurisdikcijos. Kita vertus, žala atsirado (buvo patirta) toje vietoje, kurioje žalą sukėlęs įvykis sukelia žalingus padarinius.
- 14 Sprendime *flyLAL-Lithuanian Airlines* (C- 27/17, EU:C:2018:533) Teisingumo Teismas nurodė, kad vieta, kurioje įvyko žalą sukėlęs įvykis, negali būti aiškinama plačiai, kad apimtų bet kurią vietą, kurioje galima patirti žalą sukėlusio įvykio, jau įvykusio kitoje vietoje, žalingus padarinius, t. y. ji neapima vietos, kurioje nukentėjusysis patyrė turtinę žalą, atsiradusią dėl pradinės žalos, kuri atsirado ir kurią jis patyrė kitoje valstybėje (2018 m. liepos 5 d. Sprendimo *flyLAL-Lithuanian Airlines*, C-27/17, EU:C:2018:533, 32 punktas).
- 15 Byla *Tibor-Trans* (C-451/18) buvo pirmoji prejudicinio sprendimo priėmimo procedūra dėl vadinamojo „sunkvežimių kartelio“, kuris taip pat yra šios bylos dalykas. 2019 m. liepos 29 d. Sprendime *Tibor-Trans* (C- 451/18, EU:C:2019:635, 25 punktas) Teisingumo Teismas pabrėžė, kad sąvoka „vieta, kurioje įvyko žalą sukėlęs įvykis“ reiškia ir žalos atsiradimo vietą, ir vietą, kur atsirado žalą lėmusi aplinkybė, todėl ieškovo pasirinkimu ieškinys gali būti pareikštas bet kurios iš šių dviejų vietų teismuose. Teisingumo Teismas taip pat nurodė, kad pagrindinėje byloje nurodomą žalą iš esmės sudaro papildomos išlaidos, patirtos dėl dirbtinai padidintų kainų, todėl ji yra tiesioginė SESV 101 straipsnio pažeidimo pasekmė, taigi yra tiesioginė žala, kuri iš esmės pateisina valstybės narės, kurios teritorijoje ši žala atsirado, teismų jurisdikciją (2019 m. liepos 29 d. Sprendimo *Tibor-Trans*, C-451/18, EU:C:2019:635, 31 punktas). Kai konkurenciją ribojančių veiksmų paveikta rinka yra valstybėje narėje, kurios teritorijoje tariamai atsirado nurodoma žala, reikia konstatuoti, kad žalos atsiradimo vieta pagal Reglamento Nr. 1215/2012 7 straipsnio 2 punktą yra šioje valstybėje narėje (2019 m. liepos 29 d. Sprendimo *Tibor-Trans*, C-451/18, EU:C:2019:635, 33 punktas). Šis sprendimas iš tiesų atitinka jurisdikcijos taisyklėmis siekiamus artimumo ir nuspėjamumo tikslus, nes, viena vertus, valstybės narės, kurioje yra paveikta rinka, teismai geriausiai gali išnagrinėti tokius ieškinius dėl žalos atlyginimo, o, kita vertus, konkurenciją ribojančius veiksmus vykdančio ūkio subjektas gali pagrįstai tikėtis, kad jam byla bus iškelta vietos, kur jo veiksmai iškraipė sąžiningos konkurencijos taisykles, teismuose (2019 m. liepos 29 d. Sprendimo *Tibor-Trans*, C-451/18, EU:C:2019:635, 34 punktas).
- 16 Byloje *Volvo ir kt.* (C- 30/20, EU:C:2021:604) Teisingumo Teismas išplėtojo savo jurisprudenciją ir nusprendė, kad Reglamento „Briuselis Ia“ 7 straipsnio 2 punktas turi būti aiškinamas taip, kad rinkoje, kuriai turėjo įtakos prekių kainų nustatymo ir didinimo karteliai, tarptautinę ir teritorinę jurisdikciją – remiantis vieta, kurioje įvyko žalą sukėlęs įvykis – nagrinėti ieškinį dėl žalos, atsiradusios dėl tokių SESV 101 straipsniui prieštaraujančių susitarimų, atlyginimo turi teismas, kurio veiklos teritorijoje žalą nurodanti įmonė įsigijo prekes, esančias šių susitarimų dalyku, arba, jei įmonė įsigijo prekes keliuose vietose – teismas, kurio

veiklos teritorijoje yra šios įmonės registruota buveinė (2021 m. liepos 15 d. Sprendimo *Volvo ir kt.*, C-30/20, EU:C:2021:604, 43 punktas).

- 17 Byloje *Sumal* (C-882/19) Teisingumo Teismas nusprendė, kad nuo konkurenciją ribojančių įmonės veiksmų nukentėjęs asmuo ieškinį dėl žalos atlyginimo gali pareikšti tiek patronuojančiajai bendrovei, kuriai Komisija už šiuos veiksmus sprendime skyrė sankciją, tiek šios bendrovės patronuojamajai bendrovei, su kuria tas sprendimas nesusijęs, jeigu jos kartu sudaro ekonominį vienetą (2021 m. spalio 6 d. Sprendimo *Sumal*, C-882/19, EU:C:2021:800, 67 punktas). Kai pažeidimo paveikta rinka yra valstybėje narėje, kurios teritorijoje tariamai atsirado nurodoma žala, reikia daryti išvadą, kad žalos atsiradimo vieta pagal Reglamento „Briuselis Ia“ 7 straipsnio 2 punktą yra šioje valstybėje narėje (2021 m. spalio 6 d. Sprendimo *Sumal*, C-882/19, EU:C:2021:800, 66 punktas).

Prašymo, kad Teisingumo Teismas priimtų prejudicinį sprendimą, motyvai

- 18 *Kúria* mano, kad būtina atsakyti į pateiktus prejudicinius klausimus tiek siekiant išspręsti nagrinėjamą ginčą, tiek siekiant vienodai aiškinti ir taikyti Reglamento „Briuselis Ia“ 7 straipsnio 2 punktą. Šiuo klausimu nėra Teisingumo Teismo suformuotos jurisprudencijos, o galimi atsakymai negali būti laikomi tokiais akivaizdžiais, kad dėl to „negali kilti jokių pagrįstų abejonų“ (1982 m. spalio 6 d. Sprendimo *Sri CILFIT ir kt.*, 283/81, EU:C:1982:335, 21 punktas).
- 19 Teismo, kuris nagrinėjo šią bylą antrojoje instancijoje, nuomone, Vengrijos teismai neturi jurisdikcijos nagrinėti patronuojančiosios bendrovės inicijuotos bylos. Jo manymu, jei Vengrijos teismai nagrinėtų bendrovių, kurių buveinės dažniausiai yra užsienyje, pareikštus reikalavimus dėl žalos atlyginimo pagal už Vengrijos ribų sudarytas motorinių transporto priemonių sutartis, tai prieštarautų proceso ekonomiškumo ir veiksmingumo principams. Ieškovė taip pat negali būti laikoma netiesiogine sunkvežimių pirkėja, nes žala atsirado ne patronuojančiajai bendrovei, o jos patronuojamosioms bendrovėms; patronuojančioji bendrovė galėjo patirti tik ekonominę žalą, o tai nepateisina šios bendrovės buveinės vietos, kaip vietos, kurioje įvyko žalą sukėlusį įvykis, teismo jurisdikcijos. Tam, kad apgintų jurisdikcijos priskyrimą Vengrijos teismams, ieškovė nenurodo Vengrijoje atliktų pirkimų, tik remiasi įmonių grupės ekonominės veiklos ir interesų centru, o tai nepagrindžia Reglamento „Briuselis Ia“ 7 straipsnio 2 punkte numatytos teismo jurisdikcijos.
- 20 Neginčijama, kad Teisingumo Teismas savo jurisprudencijoje išplėtojo ekonominio vieneto teoriją, pagal kurią nuo konkurenciją ribojančių veiksmų nukentėjęs asmuo gali pareikšti ieškinį dėl žalos atlyginimo vienam iš juridinių asmenų, kuris yra atitinkamos įmonių grupės narys. Taigi, siekiant užtikrinti veiksmingą konkurencijos teisės laikymąsi, nukentėjusysis ieškinį dėl žalos atlyginimo gali pareikšti tiek patronuojančiajai bendrovei, tiek šios bendrovės patronuojamajai bendrovei, nesvarbu, kuriai konkrečiai Komisija priskyre

konkurencijos teisės pažeidimą (2021 m. spalio 6 d. Sprendimas *Sumal*, C-882/19, EU:C:2021:800).

- 21 Be to, Teisingumo Teismo jurisprudencijoje nustatyta, kad kartelio nariai negali nežinoti, jog atitinkamų prekių pirkėjai yra įsisteigę rinkoje, kuriai daro įtaką neteisėti veiksmai, todėl, remdamiesi nuspėjamumo reikalavimu, turi tikėtis, kad ieškinys jiems gali būti pareikštas bet kurios iš atitinkamų valstybių narių teritorijoje (šiuo klausimu žr. 2021 m. liepos 15 d. Sprendimo *Volvo ir kt.*, C-30/20, EU:C:2021:604, 38 ir 42 punktus).
- 22 Vis dėlto Teisingumo Teismas dar nėra priėmęs sprendimo, ar aiškinant Reglamento „Briuselis Ia“ 7 straipsnio 2 punktą ekonominio vieneto teorija taikytina ir nukentėjusiajam.
- 23 *Kúria* taip pat dar nėra nepriėmęs jokio sprendimo dėl iškelto teisinio klausimo, tačiau kadangi jame šiuo metu nagrinėjamos kelios bylos, kurių dalykas yra analogiškas, jis negali nepateikti atsakymo.
- 24 *Kúria* mano, kad nagrinėjamai bylai būdinga tai, kad, atsižvelgdami į atsakovės nurodytą jurisdikcijos nebuvimo pagrindą, žemesnės instancijos teismai nusprendė bylą nutraukti, pirmiausia remdamiesi tuo, jog patronuojančioji bendrovė nepatyrė jokios žalos ir ji negalėjo remtis savo patronuojamųjų bendrovių patirta žala kaip netiesiogine žala. Nors šie klausimai yra susiję su bylos esme, siekiant nustatyti kompetentingą teismą, į juos negalima neatsakyti, nes proceso vykdymo tikslu pirmiausia reikia atsakyti į klausimą, ar patronuojančiosios bendrovės buveinė kaip vieta, kurioje įvyko žalą sukėjęs įvykis, kaip tai suprantama pagal Reglamento „Briuselis Ia“ 7 straipsnio 2 punktą, gali pagrįsti Vengrijos teismų jurisdikciją, t. y. ar galima *a sensu contrario* taikyti ekonominio vieneto teoriją ir kaip.
- 25 Šios bylos faktinėms aplinkybėms taip pat būdinga tai, kad tuo laikotarpiu, kai veikė Europos Komisijos sprendimu pripažintas kainų nustatymo kartelis, ne visos patronuojamosios bendrovės priklausė patronuojančiajai bendrovei ir aptariamų įsigijimų metu taip pat nepriklausė įmonių grupei. Jei Teisingumo Teismas manytų, kad patronuojančiosios bendrovės buveinė, kaip teisinė aplinkybė, gali pagrįsti patronuojančiosios bendrovės buveinės vietos, kaip vietos, kurioje įvyko žalą sukėjęs įvykis, teismo jurisdikciją nagrinėti ieškinius dėl patronuojamųjų bendrovių patirtos žalos atlyginimo, kyla klausimas, ar svarbi yra aplinkybė, kad žalos atsiradimo metu patronuojančiajai bendrovei priklausė ne visos šios bendrovės.

<...>

Budapeštas, 2022 m. birželio 7 d.

[parašai]

<...>